

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. XL. Non rixosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

C. de hered. decur. nauic. & ita in Collegiis Ecclesiasticis intestatis succedit Collegeum, vt latius diximus in Iuris noui anal. de testamento. num. 1. & seq. Nec in eo differunt, quod decuriones, si sine prole decederent, quartam bonorum partem curiae relinquerent. l. 1. 2. c. quando & quib. 4. pars. Nam & ita Ecclesiasticos, quae ab Ecclesia profecta sunt, Ecclesiae relinquere, non augendis amicis impendere statuit Trid. sess. 25. c. 1. quare decuriones facultates dissipare solebant potius, quam curiae relinquerent. quod & olim in clero frequentius erat, ut splendidius & lautiū viuerent, pro dignitate Ecclesiarum, antequam tanta libertas testandi de acquisitis intuitu Ecclesiae irreperatur.

CAPVT XXXX.

Non Rixosus.

SEmper iurgia querit malus: Angelus autem crudelis mittetur contra eum. Prou. 17. & iterum: Honor est homini, qui separat se à contentionibus. Nulli sunt Iudici inimici excitandi, aut exalperandi. satis inimicorum dabit officium bene exercitum. quos tamen humanitate placare oportet, & constanti passim opinione, quod leges apud eum omne semper punctum tulerint, nullum affectio.

§. I.

Non nimis aulicus.

Neque abhorreat ab aula ut rusticus, si quod eō negotium vocet, neque iners otia aulæ negotia sua faciat. Rara virtus in aulæ negotiis versantem pium esse. Nulla vñquam in ipsis otiosis volutantem virtutes in comitatu habere. Infelix talium felicitas, & plerumque in præcipitia declinans. Status enim eorum fragilis est ac tenuis, & in voluntate regia spes omnis, quibus leuis offensa summum periculum sit: secundæ autem res, vile ministerium.

§. II.

Non tristis.

Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & letitiam: peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluam.

*fluam. Eccles. c. 11. Morosa tristitia & tristi nocet, & iis quibus-
cum versatur. Sicut tinea vestimento, & vermis ligno, ita tristitia vi-
ri nocet cordi. Prou. c. 25.*

§. III.

Modestus.

Modestie fama neque summis mortalium spēnenda est, & à Deis
estimatur. Tacit. Annal. lib. 8.

*Oculos sublimes detestatur Dominus. Prou. 6. Populum humilem
saluum faciet, & oculos superborum humiliabit. Psalm. 17.*

Agricola virtute in obsequendo, verecundiā in prædicando, extra
inuidiam nec extra gloriam erat. Tacit. in eius vita. Modestia sanè
neque temporum iniuitati cedit, neque vigorem excutit.
Sciunt, inquit idem Tacit. ibid. quibus moris illicita mirari, posse
etiam sub malis Principibus magnos viros esse, obsequiumque ac mode-
stiam si industria ac vigor adsint, eò laudis excedere, quò plerique per
abrupta, sed in nullum rei post usum, ambitiosa morte incla-
ruerunt.

§. IV.

Propositi tenax, non peruvicax.

Sapientis est consilium, opinionem, sententiam mitare
meliori ratione & causā allata. veritatē enim amat, nō op-
inionem suam. *Vir impius procaciter obfirmat vultum suum; qui
autem rectus est, corrigit viam suam. L. Minutius victus apud
Lixium l. 22. cum statuit primum esse virum, qui ipse consulat
quod in rem sit: secundum eum, qui bene monenti obediatur:
qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi
ingenij esse. Nos secundam sortem ingenij teneamus, ubi
prima negata est.*

§. V.

Promissi memor.

Promissorum memor & representator sit. Non decent
stultum verba composita, nec Principem labium mendax. Proverb.
17.